

almindeligere Bemærkning om den Maade, hvorpaa Finantsloven her foreligger til 3die Behandling. Der er, som det ærede Things Medlemmer vil se, stillet 100 Ændrings- og Ændringsforslag, hvilket i og for sig ikke er meget ønskeligt, og hvad der særlig giver mig Anledning til at omtale dette, er at dette Fænomen med saa mange Ændringsforslag til 3die Behandling viser sig at være i stærk Fremadskriden. Jeg skal saaledes tillade mig at gøre opmærksom paa, at der til 3die Behandling af Finantslovsforslaget for 1869—70 forelaa 46 Ændringsforslag, til det næste Aars Finantslovsforslag, 1870—71, forelaa der 63, til Finantslovsforslaget for 1871—72 forelaa der 75, og nu i Aar til Finantslovsforslaget for 1872—73 foreligger der 100 Ændringsforslag. Dette forekommer mig at stride Noget imod, hvad der ifølge vor Forretningsorden bør være Karakteren for en 3die Behandling. Naar det var mindre vigtige Forslag, der forelaa, naar det f. Ex var Forslag om Redaktionsforandringer og Sligt, vilde det være i sin Orden, at de fremkom, og naar det var mindre vigtige Forslag, som Ministeriet ikke tidligere havde været i Stand til at stille, var der heller ikke Noget at sige derom. Der er endnu et tredje Tilfælde, hvort jeg vil anse Forslag for berettigede, og et saadant blev nylig nævnt eksempelvis af den ærede Ordfører, idet han omtalte, at en af Grundene til, at Forslaget om de 1000 Rd. til Søfartens Fremme var stillet, var den, at dette Beløb, saavidt han erindrede, ved 2den Behandling var negtet med kun 1 Stemmes Overvægt. Naar Thinget ikke har været fuldstændigt tilstede ved 2den Behandling, finder jeg ogsaa, det er berettiget, at et vigtigt Spørgsmaal, hvorom Stemmerne have staaet saa nær ved hinanden, igjen kommer frem, men der foreligger til denne Behandling en anden Slags Forslag, og det er dem, som have givet mig Anledning til at tage Ordet i denne Retning. De Forslag, som ere til Forhandling i dette Dieblit, ere af stor Betydning og angaa store Summer, ligesom et af dem angaar en ny Institution. Forslagene ligge ikke meget oplyste for og navnlig savne vi enhver Veiledning fra Finantsudvalgets Side.

Dette maa ikke opfattes som en Dadel imod Finantsudvalget; thi dette har aldrig — i det Mindste erindrer jeg det ikke — afgivet Betænkning over, hvad der er blevet foreslaaet til 3die Behandling. Disse Bemærkninger ere altsaa ingenlunde rettede mod Udvalget, men imod Ministrene; thi det er ikke en enkelt, men flere Ministre, der Aar efter Aar tage sig det lettere med de Forslag, de stille til Finantslovens 2den Behandling, idet de, da til 3die Behandling fremkomme med Rettelser dertil, som de lige saa godt kunde være fremkomne med til 2den Behandling. Jeg skal tillade mig at nævne to af de Forslag, der her foreligger, som Exempel derpaa. Der er saaledes Forslaget om Istandsættelsen af Gremittagen. Jeg vil tillade mig at spørge, hvorfor den ærede Minister ikke ved 2den Behandling kunde have gjort Thinget opmærksomt paa det, hvorpaa han nu gjør opmærksom ved 3die Behandling, nemlig at, dersom man ikke istandsætter Tager, bliver det nylig istandsatte Indre af Bygningen ødelagt. Jeg er overbevist om, at jeg, dersom jeg havde vidst det ved 2den Behandling, ikke havde været med til at boustemme hele det forlangte Beløb. Ministeren optænder nu med 2 Forslag, et principalt og et subsidiært, idet han tror at burde foreslaa, at en Udgift af 6—700 Rd. opsættes til næste Aar. — Det næste Forslag, jeg vil omtale, staaer tæt ved Siden af det nys omtalte; det er Forslaget under Nr. 21, som angaar Portbygningen paa Frederiksborg Slot. Hvorfor kunde det ikke være sagt strax ved 2den Behandling, at vi vilde fyldestgøre det Nødvendige, dersom vi vilde bevilge Halvdelen af den Sum, som da forlangtes? Det forekommer mig, at Ministeren kan forlange af sine Underordnede, at de strax skulle give de nødvendige Oplysninger i et saadant Tilfælde, for at Thinget ikke skal komme i den Ubehagelighed at skulle forandre sin Afstemning fra 2den til 3die Behandling. Det er bekendt nok, at der ofte, endog fra Ministerbænken, er blevet talt om den Bevægelighed, som finder Sted i Folkethinget, naar Taalen er om Finantsloven, og jeg erindrer saaledes, at en afganget Krigsminister en Gang sagde, at han, naar Sagen forelaa til 5te Be-